

10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

† Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν.

Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522).

Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων 36 μαρτύρων (†250). Γρηγορίου Ε΄ ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 1821).

Ἦχος α΄, ἑωθινὸν θ΄.

(Τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου γ' εἰς δ'.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα απρο οος σε ει
ει
σακουσο οονμου ει σα ακουουσο οονμου
ου Κυ υυρι ιιι ε Κυριε εκεκρα
ξα προς σε ει σακουσο οονμου ου
προσχεστη φωνη ηηητη ηης δε ηησε
ωωωωσμου εντω κεκραγε ναι με προς σε ει
ει ει σακουσο οονμου Κυ υυυυρι ιιι
ει

Κατευθυνθη ηητω ηπρο οο σε ευχη
ηημου ωσθυ μι ααμα αα ενωωπι
οοοονσου ε παρσις των χειειρων μου θυ
σι αεσπερι ινη ηει σακουσον μου Κυ υ
υυρι ιιι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

K α τε νο ουνεις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θηνσφο δρα π_9

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου π_9

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε ευ χας π_9 προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π_9 και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν ^M α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ο τι
μο ο νο ς ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
α α στα α α α σιν ^π₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ_π₉ ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π₉

K ^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι ^M Σι ι ων ^{Πα} και πε ρι λα ^π₉

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^π₉ και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν ^M τι ι εκ νε ε ε κρων ^{Πα} ο τι αυ ^φ

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^Δ_π₉

^{Πα} ο λυ τρω σα ^φ με ε νο ος η η μα ας ²² εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ^π₉

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^π₉ ^χ_π₉ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ^π₉

Δ ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ^M

μεν Χρι ι στον ^{Πα} ^π₉ δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

Α να α α α στα α α α σιν ^π₉ ο τι αυ τος ε

στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ
 της πλα νη ης του ε ε εκ θρου τον κο ο ο σμον
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Ευ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ

Μο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω η

η ην ο δι ι δου ο υς θα να τον ε νε κρω ω σε ε

Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω

ω πος

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε
 τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

T^{Πα} ον σαρκι εκουσι ως σταυρωθεν τα αδιηη

μας^{Πα} παθοντα και τα αφεεντα²² και ανα

σταντα εκνεεκρων²² υυμνησωμεν λεεεε

γοοοοντες^{Πα} στηριξονορθοδοξιατην εκ

κλησιιαανσου Χριιστε^{Πα} και ειρηνευσοντην

ζωην ηημων²² ως αγαθος και φιλαααν

ρωωωωπος

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου^{Πα} ηλπισεν ηψυ

χημου^Χ επι τον Κυυριιιιον^{Πα}

T^{Νη Πα} ω ζωοδοχωσουτα φωπαρεστωωτες οι οι

αα ναααξιιιιοιδοξολογιαν^{Πα}

προσφεροομεν²² τηαφωτου σου εευσπλαα

γχνιια Χριιστεοθεοοοος ηηηημων^{Πα}

οτισταυρονκατεδεεεξω^{Πα} και θανατονα να

μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α
σταα σιν ²² ως φι λα α α αν θρωω ω ωπος ⁹

Καὶ τοῦ Τριωδίου γ' εἰς δ'.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος ¹ Δι-θ.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ^Δ

Σ ε μενδυ ε κω λυ ε ^Δ της των σε πτων ε πο

πτει ας ^Δ μο λυ σμοντων προ τε ρον ^Δ το ε πι συ ρο

ο με νον μι α ντηρι ον ^θ η δε ση η αι σθησις ^Δ και

των σοι Θε ο ο φρον ^Δ πε πραγ με νων η συ νει δη

σις ^θ την προς τα κρειτ το να σοι ε πιστρο φην ε νειρ γα σα

το ^θ ει κο νι γαρ προσβλε ψασα ^Δ της ευ λο γη με νης

Θε ο παιδος ^θ παν των κα τα γνη σα πται σμα των σθ πα

νευ φη με των πριν ^Δ εν παρ ρη σι α το τι μι ον ^Δ

ξυλον προ σε κυ νη σα ας ^θ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, και αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πασων

των ανωμιων αυτῶ

Σ εμενδυε κωλυε της των σεπτων ε πο

πειας μολυσμοντων προτερον το επισυρο

ο μενον μιαντηριον η δεση ηαισθησις και

των σοι θεοοφρον πεπραγμενων ησυνειδη

σις την προστακρειτονα σοι επιστροφην ενειργασα

το εικο νι γαρ προσβλεψασα της ευλογημενης

θεο παιδος παντων καταγνῶσασται σματων σ' πα

νευφημετων πριν ενπαρησια το τιμιον

ξυλον προσεκυνησας

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παινεσα

τε αυ τον παντες οι λαοι

T ο πας προσκυνησασα περιχαρως τ' α

γι' αρετης εμφοδιον σωτηριω δε

εστατον εν θεν γε γονας και σφοδρωως εδραμες την
 καλην πορει ει αν και το ρειθρον εκπερασα
 σα το Ιορδανειον το τσ Βαπτιστ εν διαιτη
 μα προθυμως κατεσκηνωσας και την των παθων α
 γρι οτητα διαπολιτειας η μαυρωσας λε
 πτυνα σα σαρκος εν παρρησια Αειμνηστε
 Μητερ τα οιδηματα α

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μενει ειστον αι ω ω να

Ερημονοικησαστων των παθων τας ει
 κονας εκψηχης απηλειψας τοθειοειδε
 εστατον εξεικονισμα ενψηχηηγραψασα
 ρετων ιδε εαις και τοστον επερελαμ
 ψας ως και τοις υδασι κσ φως υπερβαινειν μακαρι
 ε και γηθεν υπεραιρεσθαι ενταις προς θεον
 σεν τευ ξεσει και νυν παρρησια πανενδοξε Μα

ρι α τω Χρι στω πα ρι στα με νη δυ σω πη σον
υ περ των ψυ χων η μω ν

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε ε ε θα αυ μα α του ρη η σε Χρι ι στε
του Σταυ ρου σου η δυ υ υ να α α α α μισ
ο τι και η πρω η ην πο ορ νη α σκη τι κον α
γω ω να η η γω νι ι ι ι σα α α α το
ο θεν και το α σθε νες α πορ ρι ψα α με ε ε ε ε
νη γεν ναι αι αι ως α αν τε ε ε στη κα α τα α
του δι α α βο ο ο ο λου δι ο και το
βρα βει ον της νι κης κο μι σα α με ε νη
σβε ε ευ ει υ πε ε ρ των ψυ υ χων η μω ν

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων ἀαμην ^{π ρ}

Τ ἡν παγκοσμίον δοξασάντην ἐξ ἀνθρώπων

^{Νη Πα} σπαρῆ εἰσαν ^{π ρ} καὶ τὸν Δεσποτῆν τε ε-

κουοσάν ^{ρ 22} τὴν ἐπουράνα ἀνιλιον

πυυυλήν ^{π ρ} ὑμνήσωμεν Μαριαντῆν

Παρθεεεενον ^{π ρ} τῶν Ἀσωματω-

ων τοῦ ἁσμά καὶ τῶν πιστῶν τοῦ ἐκκλησίου

ὡπιισμα ^{π ρ} αὐτῆς γὰρ ἀνεδειχθη

ουράνος ^{Δ ρ 22} καὶ ναοοσθς θεεοοο ^{Μ Πα}

τῆς ἡῆτος ^{π ρ} αὐτῆς τοῦ μεσοτείχοντος ἐχθρας

καθελουουσα ^{ρ 22} ἐρηνην ἀντιστή ^{Δι Πα} ἡξεε ^{ρ 22}

καὶ τοῦ βασιλείον ἡνεεεεωωωωξε ^{π ρ}

ταυτηνου κατεχοοντες τῆς πιστεως τῆς ἀγκυυ

ραν ²² υ περ μα χον ε χο ο με εν ²² τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον ⁹ θαρ σει
 ει ει τω τοι οι οι νυν ⁹ θαρ σει τω λα ο ο ος του Θε ε
 ου ⁹ και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα ρς ²² ως
 παν το δυ υ υ υ να α α α ^χ μο ο ο ος ⁹
 * * *

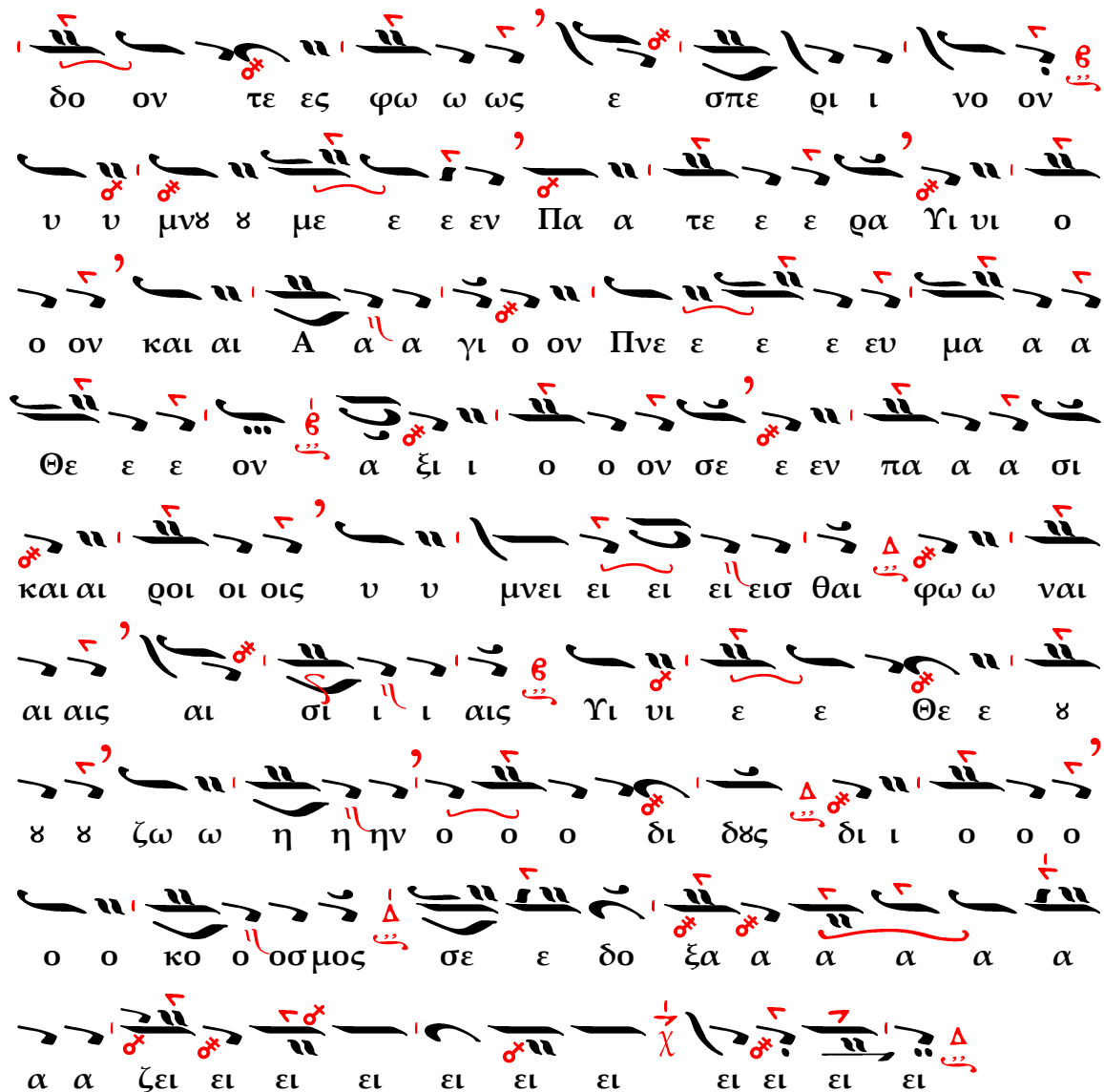
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

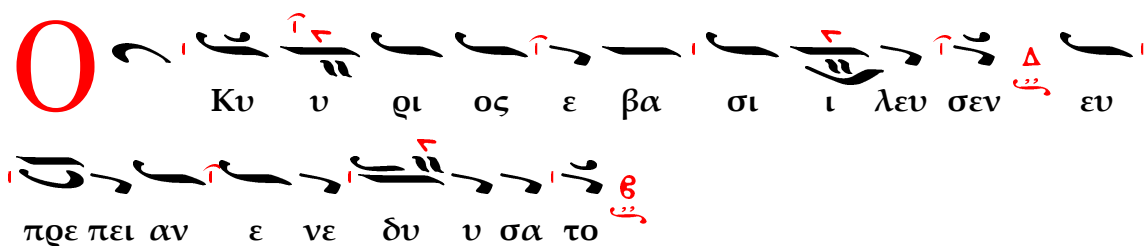
Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϑ
 ϑ ϑ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϑ ϑ ϑ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνη ρ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ρ
 ρ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

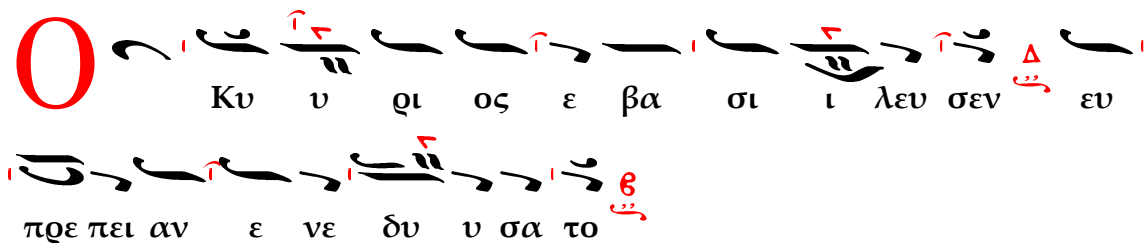
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θη

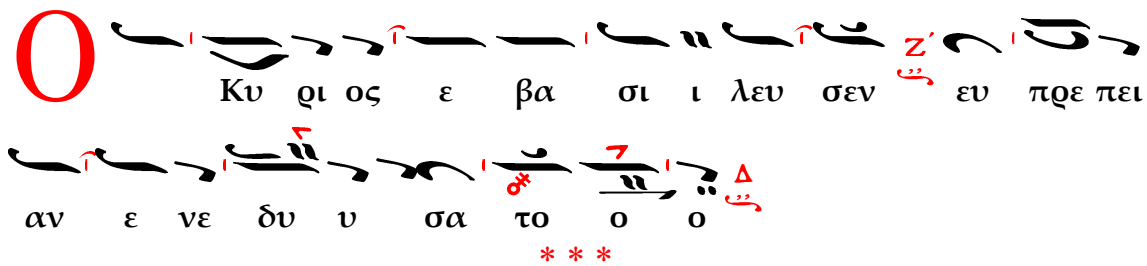
 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

Α^{Πα} γαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι
νε σθω σαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ
νης Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε
τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα να τον νε κρω

ω ω σας ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
κο τα τον Α δαμ παγ γε νη α να στη σας ως φι
λα ανθρωπος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην
η τις ου σα

λευ θη σε ται

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γη ης α κα τα

ληπτε ε κων ε σταυρωσαι δι α φι λανθρωπι ι αν

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη ω του θαυ ματος πως θα

να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η

αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

ζον τα και λε γοντα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε
εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

Γ^{Πα} υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα φον σου κα τε

λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα

σου ^Δ πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον

και πα ρα δο ξον θαν αυ μα ^Δ τοις Α πο στο λοις ε

λε γον ^Π α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμω

το με γα ε ε λε ε ος ^Π

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Τ^{Δι} α της ψυ χης θη η ρευ μα α τα και τα πα α

θη η της σα αρ κος ^Δ τω ξι ι φει της εγ κρα τει ει ας

ε ε ε ε τε ε ε ε μες ^Δ τα της εν νοι ας ε

εγ κλη η μα α α τα τη σι ι γη ^Δ της α

σκη η σε ε ως α πε ε ε πνι ι ι ι ξας και

ρειθροιστων δα κρυ υ ω ω ων σου την ε ρη μον

α πα σαν κα τη η ηρ δευ σας και ε βλα στη σας

η μιν της με τα νοι οι οι ας κα αρ πους δι ο σου

την μνη η μην Ο σι ι α ε ε ορ τα α α

ζο ο ο μεν

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

Ωθαν ματος και αι νου πα α αν των των πα λαι αι

αι θαν μα α των τις γαρ ε γνωμη η τε ε ε ρα α α

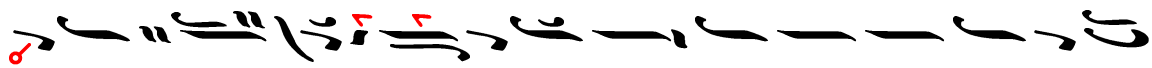

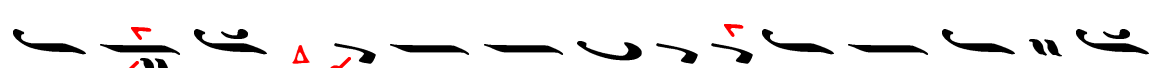

νευ α ανδρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ

κα λαι αι αις φε ε ρου ου ου σαν τον α πα

σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον τα

θε ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η θε

εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε ε ε ε ναις

 βα στα α α σα α α σα και μη τρι κην παρ ρη σι

 αν προς αυ το ο ον κε ε κτη με ε ε ε νη μη

 παυ ση δυ σω ω που ου ου σα υ περ των σε ε ε τι

 μω ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι

 τας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πά ρ

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτωνΙουδαιων
καιστρατιωτωνφυλασσοντωντοαχραντονσουσωω
μα^Δ ανεεστηςτριημεροςΣωτηρωρουμε
νοςτωκοσμωνζωνδιατουτοαιδυναα
μειςτωνουρανωνεβωνσοιΖωοδοοτα^Π
δοοξατηαναστασεισουΧριστεδοοξατη
βασιλειασου^Δ δοξατηοικονομιασουμονε
φι^Πλανθρωωπε

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος Πά ρ Γα ρ

ΕνσοιΜητερακριβως^Δ διεσωθητοκα
τειεικονα^Δ λαβσαγαρονσταυρον^Δ ηκολθ
θησαςτονΧριστον^Δ καιπραττσαεεδιδαασκες^Δ
υπερορανμενσαρκος^Δ παρερχεταιγαρ^Δ
επιμελεισθαιδεψυχης^Δ πραγματοςαθαα να

τῷ δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε
ται Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *